

[Bernhard Baunsgaard]

kan ikke være rimeligt, at det bliver sådan, for hvad er konsekvensen? Konsekvensen er naturligvis, at vi ser en opblomstring af de private vagtværn, og det må være klart også for regeringen, at når selv statsinstitutioner skrider til at oprette private vagtværn, er vi kommet for langt ud. Jeg tænker her på, at DSB har fundet sig foranlediget til at oprette et privat vagtværn. Man må jo være helt klar over, at de private vagtværn har ganske bestemte interesser at varetage, nemlig arbejdsgiverens, og når det er private folk, der engagerer disse private vagtværn, er det denne privatpersons interesser, man varetager, i modsætning til politiet, der skal varetage fællesskabets interesser. Det er en uheldig udvikling. Jeg kan henvise til den række af artikler, ikke mindst Politiken har haft om disse private vagtværn og de overgreb, der finder sted i forbindelse med disse private vagtværn, som naturligvis ikke kan have den uddannelse, som politiet har. Jeg kan understrege det nødvendige i, at vi får nogle flere politibetjente, ikke alene på grund af de tal, jeg anførte før, men også ved at henvise til, at den ordning, man gennemførte for nylig med hensyn til ikke-udbetaling af de tilgodehavende dyrtidsportioner – de blev konverteret til mere ferie – vil medføre, at der vil være 200 politibetjente mindre til rådighed i 1980. Dette, samtidig med at man taler om fra regeringens side, at man gerne vil styrke nærkontakten, den nærkontakt, som vi jo tidligere havde i form af ordningen med landpolitibetjente, hvoraf der nu kun er 150 tilbage af de godt 8.500 politibetjente, vi i alt har.

Jeg har ført en korrespondance med justitsministeren og haft en diskussion her i salen om netop disse muligheder. Justitsministeren har peget på, at det vil være muligt at genskabe nogen nærkontakt, hvis man kan gennemføre overalt i de små kommuner en månedlig træffedag for politiet på kommunkontoret, men forudsætningen er jo rigtig nok, at man har det nødvendige mandskab til rådighed, og det har man ikke, hvis man skal fortsætte med den nuværende rekruttering på ca. 450. Omkring 1984 vil der være 500 færre politibetjente til rådighed med denne rekruttering på grund af en stor afgang fra politiet. Og flaskehalsen for rekrutteringen er uddannelsesområdet. For længst har man jo anskaffet den grund ude i Glostrup, man gerne vil bygge den ny politiskole på,

man har bare ikke sørget for at få de nødvendige bevillinger. Jeg opfordrer meget stærkt til, at man gør noget ved dette, så vi kan få en rimelig rekruttering til politiet, så vi kan følge med afgangene.

Jeg understreger også, at forholdene på politiskolen – og her kan man igen læse Politiken – er af en sådan art, at arbejdstilsynet formentlig ville gribe ind, hvis det var en privat virksomhed. Så uholdbare er forholdene.

Den efteruddannelse, som vort politi også bygger på, finder jo heller ikke sted, og man skal ikke bilde mig ind, at dårlig uddannelse under trange forhold ved antagelsen og en manglende efteruddannelse sætter politiet bedre i stand til at have et godt forhold til befolkningen. Man skal ikke bilde mig ind, at det er muligt. Man kan da pege på, at hvis vi ikke i København har plads til efteruddannelse for politifolkene, findes der rundt omkring i adskillige provinsbyer tomme skoler. Der er næsten kun tale om, at man viser viljen til at henvende sig til en af disse provinsbyer. Jeg ved fra drøftelser i politiet, at man fra politiets side bestemt ikke ser nogen vanskelighed ved at lægge efteruddannelsen ud i provinsen. Man kan oven i købet se, at det vil være muligt i adskillige tilfælde at få bedre lærere derude, end det er muligt på politiskolen i dag, for slet ikke at tale om de muligheder, der er ved at lægge det ud til tilfældige kursussteder i Nordsjælland.

Endelig har man jo ikke gjort forholdene nemmere ved den famøse overenskomstfornyelse, man gennemtvang fra regeringens side. Det er jo i dag sådan, at det ikke er muligt at få den tilgang af ansøgere, som man tidligere havde. Jeg siger her til, at det i dag ikke er muligt for politiet at konkurrere med håndværkere og faglærte. Endnu så sent som i 1975 var håndværkere og faglærte halvdelen af de ansatte, i 1978 er vi under en tredjedel; til gengæld er ansøgere fra de ufaglærtes rækker steget tilsvarende. Jeg tror, at man må imødesæ vanskeligheder ved det, man har lavet her, men i hvert fald bør man nu tage fat på uddannelsen.

Hr. Wilhjelm talte om, at der i politiets arbejdsmetoder, udtrykt i cirkulæreskrivelser og forholdsordrer, var tale om en tendens til optrapning fra de centrale myndigheders side. Jeg deler i vid udstrækning kritikken heraf. Jeg er betænkelig ved denne optrapning,